

Skæring, julen 2001.

Kære familie og venner.

Julen nærmer sig med hyggelige og hurtige skridt, og Valdemar og Vitus er nu blevet så gamle og optagede af det at de virkelig glæder sig i år. Det betyder jo også at tiden er kommet til endnu en "opdatering" og hilsen fra enemærkerne i Skæring.

Vi trives alle 4 i Skæring, men for hver dag bliver lunt på den store stygge flyttebombe stadigt kortere... Tror vi altså nok... Rasmus skal aflevere sin Ph.D. afhandling d. 14. februar, og derefter skal han så finde sig et (drømme?)-job. Mulighederne er størst på Sjælland (NOVO, Haldor Topsøe, Lundbeck etc.), men hvor er det langt væk fra min familie i Nordjylland, vores netværk i Århus, mit uvurderlige kor og ikke mindst drengenes hverdage i vuggestue og børnehave! Jeg er ufatteligt rastløs ved tanken og gruer i mit stille sind for at trække Valdemar op med rode og evt. måtte lade Vitus skifte daglige omgivelser 2 gange inden for få måneder (han skal jo i børnehave til sommer).

Vitus lever i lykkelig uvidenhed om alt dette - han er en Vitus Banditus der ikke lader sig kue af sin storebror! Vitus synger stort set altid og lever for bolde og togbaner! Han bygger og bygger morgenen, dagen og aftenen lang med BRIO togbanen og er besat af at sparke til bolde. Han er ikke bange for noget som helst - desværre heller ikke stiger. Det resulterede dagen før hans 2 års fødselsdag i at han kravlede op og hoppede lidt i overkøjen hvorefter han fik overbalance og faldt ned på underkøjen kant og flækkede skinnebenet. Da han bogstaveligt talt for første gang i sit liv græd/skreg "Av, av, av. Det gør ondt, mor!" utrøsteligt i mere end ca. 1 minut og ikke var interesseret i cola med sugerør (!), sagde jeg: "Vi kører!" Det betød 4 uger i gips hvilket ikke var sjovt, men det var jo heldigvis sommer, så det gik. Men da gipsen så kom af kom den virkelige udfordring - at gå og ikke mindst hoppe/løbe igen. Alt i alt gik der yderligere 5 uger før Vitus var helt på banen igen. Han er ikke blevet mindre vild, men har alligevel lært at hvis man ikke passer på, så kan man brække benet. Det fortæller han alle og enhver, men det virker lidt som om han ikke har gennemskuet koblingen til sin vilde livsførelse!

Valdemar er blevet 4 år, og det er han sandelig klar over! "Jeg er sådan en stor dreng" siger han selv, og det er faktisk rigtigt. Han er jo født mageligt anlagt og er på mange måder en doven dreng, men her på det seneste er det (endelig) blevet rimeligt at forvente at han står op og tager tøj på selv uden verbale slagsmål. Det er en utrolig lettelse i tidsplan og morgenstemning! Mens Vitus er "tonseren", er Valdemar vores "tænker", og lige for tiden synes Valdemar (og dermed også Vitus!) at det er interessant at vide hvad ord hedder på engelsk - for moster Sinne er i efteråret flyttet til London...

I januar flyttede Valdemars bedste kammerat, Oliver, til Hillerød, og det var, da realiteterne gik op for Valdemar, en stor sorg. Men vi har fået en udveksling af weekendbesøg i stand så de stadig ser hinanden, og det er rigtigt godt - for selv om der er mange andre gode kammerater i børnehaven, så kan Oliver tilsyneladende ikke erstattes fuldt ud derhenne.

I foråret fik jeg et aftenskolekursus i matematik på Århus Købmandsskole. Det var jeg glad for, men tidspunktet var svært foreneligt med livet med drengene, så jeg søgte orlov i koret og savnede det alt for meget! Jeg fulgte også et enkelt kursus på matematik og skrev mit speciale om børnemusik. Jeg var i gang med slutfasen da Vitus brækkede benet. Det betød lige et par kameler at sluge på tidspressets alter, men i de lyse nætters skær og med fælles indsats lykkedes det mig så at aflevere d. 27. juni i dejligt solskin med et par flasker rosé og en bunke gode venner på plænen foran musikinstituttet. At blive kandidat er uden nogen form for sammenligning det største jeg hidtil har præsteret i mit liv (inklusive at føde Valdemar og til dels Vitus...)

Jeg var også blevet optaget på pædagogikum med start 1. september, så jeg holdt med god samvittighed sommerferie i juli. I august underviste jeg i opgradering i matematik på Århus Købmandsskole, og i hele efteråret har jeg så slået mine folder med endnu et tvunget ½ års 2. dels matematikstudier som jeg heldigvis nu kun har ganske få lektioner tilbage af! Jeg skal d. 7. januar starte den praktiske del af pædagogikum på Risskov Amtsgymnasium, men hvis vi skal flytte i foråret, er jeg måske nødsaget til at starte forfra på dele af den praktiske undervisning. Måske kan jeg så ikke nå at undervise det antal lektioner man skal inden sommerferien, og hvem ved hvornår jeg så bliver færdig - og hvor længe de vil give mig løn?! Så alt i alt bliver jeg meget rastløs, når jeg forsøger at overskue vores kommende år (hvilket jeg gerne vil kunne!!!)

Jeg indså forholdsvis hurtigt på de 2. dels kurser jeg følger, at hvis jeg skulle forstå det hele, ville døgnnet mangle timer. Jeg har derfor valgt den lidt intuitive indlæring (!) og har brugt en masse tid på at ordne ting man ellers aldrig når. Fx har jeg gennemredigeret vores hjemmeside (<http://enemarke.homepage.dk>) og oversat/redigeret et lille hæfte med pokerregler. Men i august vi fik jo også en dejlig ny brugt Fiat Multipla – den lille grønne frø der i vores familie hedder "TJ" efter nummerpladen. I denne forbindelse skal det endelig ikke undervurderes hvor lang tid det tager at finde den billigste forsikring, at få det korrekt aftalte skriftlige tilbud samt at skifte forsikringselskab og få det gamle til at forstå at de ikke behøver blive ved med at sende rykkere... Det er netop gået i orden med de sidste detaljer her midt i december! Og når man bliver færdiguddannet er der jo pludseligt a-kasser og fagforeninger – der har jeg også ventet nogle timer i telefonsluser i løbet af efteråret. Det tager tid at være "arbejdsløs"...

Rasmus har i et par måneder nu været at finde på sin pind på kontoret hvor han er i gang med at skrive sin afhandling. Han har længe erklæret, at nu havde han de måledata som han og vejlederne mente var repræsentative og tilstrækkelige for at skrive en afhandling. Nu er der kun 2 måneder tilbage, så nu begynder selv jeg at tro på at det er rigtigt, og at de ikke lige pludseligt får en ny og fiks idé som lige skal efterprøves i laboratoriet på ca. 14 dage (læs: mindst ½ år)... Rasmus har læseplads i et rart kontor med bl.a. 3 andre Ph.D. studerende. De trives med alle deres b(l)ærbare computere og spiller poker sammen ca. en gang om måneden.

I august indledte vi en forhåbentlig ny tradition med at holde sommerferie med Christian, Lone, Magnus og Oskar. Vi lærte også Christian og Lone at spille poker, og det er der blevet en nytårsaftens-pulje ud af. Den prioriterede rækkefølge for brugen af puljen er: indkøb af "klokken-tolv-raket", champagne, diverse luksus og mad. Sikken en nytårsaften vi får i år takket være Lone og jeg... Måske skal vi næste år spille til skiferien?

Akademisk Kor Århus har store planer for det kommende år – vi skal på konkurrencerejse til Canada i starten af juli måned. Konkurrencen ligger i nærheden af Victoria hvor en af vores tidligere sangere nu bor – og synger i kor. Så Erik er gået i sit nye kors bestyrelse for at forberede vores ankomst, og vi knokler i Danmark for at skaffe fonds- og sponsormidler nok til at det kan lade sig gøre at rejse derover! Jeg synes det ville være en dejlig måde at afslutte 8 års medlemskab i koret på – hvis altså vi flytter et sted hen hvor jeg ikke kan køre til Århus fra for en korprøves skyld...

D. 22. drager vi til Torup hvor vi holder juleaften i år. 2. juledag tager vi til Nørresundby og sender Rasmus hjem for at skrive et par dage i fred inden vi andre kommer hjem til nytåret. Christian, Lone, Magnus og Oskar kommer her i år. Valdemar og Vitus starter først i vuggestue og børnehave igen d. 7. januar, så der bliver god tid til at lege med de nye julegaver og hygge os inden forårets begivenheder tager fart!

Med ønsket om en god jul, et godt nytår og et lykkebringende 2002!

Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke.